

Verdrag, op 12 maart 1968 te 's-Gravenhage ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 27 mei 1968.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 28 mei 1968.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 27 juni 1968.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst van het op 12 maart 1968 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (*Trb.* 1968, 42) ¹⁾, over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve u hieronder aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voorshands alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
DE JONG.

Toelichtende nota

De in de nota van 27 juli 1960 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal (zitting 1959-1960 – 5380, 6000) aangekondigde en toegelichte herziening van het beleid ten aanzien van de belastingheffing van dividenden onder de werking van overeenkomsten ter vermindering van dubbele belasting, heeft er toe geleid dat ook met Zweden onderhandelingen zijn gevoerd over aanpassing van het op 25 april 1952 met dat land gesloten verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen (*Trb.* 1952, 88). Daarbij heeft zowel van Nederlandse als van Zweedse zijde de wens voorgezet om niet alleen met betrekking tot de belastingheffing van dividenden doch ook ten aanzien van andere onderwerpen zoveel mogelijk aansluiting te zoeken bij de tekst van de modelconventie die door het Fiscale Comité van de O.E.S.O. in 1963 is aanbevolen. In verband hiermede is met Zweden een geheel nieuw verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting gesloten, dat in de plaats zal treden van het hiervoor genoemde verdrag en van de aanvullende overeenkomst bij dat verdrag van 7/18 mei 1962 (*Trb.* 1962, 139). Voorts zijn in een bijbehorend protocol enkele verduidelijkingen en preciseringen vastgelegd.

Met betrekking tot dividenden is overeengekomen, dat deze over en weer aan een bronheffing van 15 pct. zullen zijn onderworpen, indien zij niet in deelnemingsverhouding worden uitgekeerd (artikel 10). Dividenden die in deelnemingsverhouding door een vennootschap in het ene land aan een vennootschap in het andere land worden uitgekeerd, zullen niet aan dividendbelasting onderworpen zijn.

Ingevolge het thans geldende verdrag verleent Nederland volledige vrijstelling van dividendbelasting voor dividenden, die aan inwoners van Zweden worden uitgekeerd; Zweden daarentegen heft 10 pct. van dividenden, die door inwoners

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

van Nederland worden genoten, tenzij de dividenden in een deelnemingsverhouding door een Zweedse vennootschap aan een Nederlandse vennootschap worden uitgekeerd. In het laatste geval verleent ook Zweden een vrijstelling van dividendbelasting.

Voor in deelnemingsverhouding uitgedeelde dividenden bevat het verdrag in zoverre een wijziging van de huidige situatie dat het deelnemingspercentage dat vereist is om voor een volledige vrijstelling van dividendbelasting in aanmerking te komen, van 50 pct. tot 25 pct. wordt verlaagd.

In het verdrag is voorts neergelegd (artikel 26) dat beide landen aan hun inwoners zullen toestaan de dividendbelasting die door het andere land is geheven in mindering te brengen op de inkomstenbelasting of de vennootschapsbelasting die ter zake van de genoten dividenden verschuldigd is. Aldus zal de thans ten dele nog bestaande dubbele belasting op de desbetreffende dividenden worden opgeheven.

Met betrekking tot andere onderwerpen die zowel in het geldende verdrag als in het nieuwe verdrag zijn geregeld, bevat het verdrag nagenoeg geen wijzigingen van wezenlijk belang. Zo is met betrekking tot interest en royalties de door Nederland steeds nagestreefte regel, dat deze uitsluitend in het woonland van de genietter worden belast, gehandhaafd. Dat niettemin de desbetreffende bepalingen in het verdrag anders zijn geredigeerd dan in het bestaande verdrag, vloeit voort uit de wenselijkheid de model-conventie van de O.E.S.O. waar mogelijk te volgen en aldus de eenheid van terminologie in belastingverdragen te bevorderen. In afwijking van deze modelconventie en van het bestaande verdrag is evenwel de belastingheffing over beloningen van personen die dienst doen aan boord van schepen of luchtvaartuigen aan de woonstaat toegewezen. Een dergelijke regeling bestaat reeds in het belastingverdrag met Noorwegen van 22 september 1966 (*Trb.* 1966, 217) en sluit beter aan bij de vrijstelling, die in artikel 50, tweede lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 is voorzien voor niet in Nederland wonende zee- en luchtvaarders.

In het verdrag zijn voorts enige bepalingen opgenomen inzake onderwerpen die in het huidige verdrag niet geregeld zijn. Zo is in artikel 4, vierde lid, in aansluiting aan de in de Wet op de inkomstenbelasting 1964 voorkomende regel dat Nederlandse diplomatieke en consulaire ambtenaren als inwoners

van Nederland worden beschouwd, neergelegd dat zij ook voor de toepassing van het verdrag als inwoners van Nederland worden beschouwd.

In artikel 14, vijfde lid, van het verdrag is voorts een bepaling opgenomen die meebrengt dat de in de Wet op de inkomstenbelasting 1964 geregelde heffing van inkomstenbelasting over de winst uit vervreemding van een aanmerkelijk belang in een Nederlandse vennootschap, behaald door een inwoner van Zweden, onder bepaalde omstandigheden aan Nederland voorbehouden blijft. Deze bepaling, in strekking overeenkomende met regelingen die ook in verschillende andere belastingverdragen zijn opgenomen, beoogt belastingvlucht tegen te gaan. Het karakter van de bepaling als maatregel tegen belastingvlucht blijkt allereerst hieruit dat het recht tot heffing van het land waar de vennootschap gevestigd is, beperkt is tot personen van Nederlandse nationaliteit, die in een periode van vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van het aanmerkelijk belang uit Nederland geëmigreerd zijn. Voorts komt dit karakter naar voren in de omstandigheid, dat Nederland, indien de winst uit aanmerkelijk belang geheel of gedeeltelijk aan Zweedse belasting is onderworpen, zijn belasting met de daarop betrekking hebbende Zweedse belasting zal verminderen (artikel 26, vierde lid).

Het verdrag zal toepassing vinden voor belastingjaren en tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin de akten van bekrachtiging worden uitgewisseld.

Het verdrag heeft slechts gelding voor het Rijk in Europa. Ingevolge artikel 34 kan de gelding echter worden uitgebreid tot Suriname en de Nederlandse Antillen. De Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen hebben evenwel doen weten, dat zij het verdrag momenteel voor hun landen niet van werkelijke betekenis achten.

De Staatssecretaris van Financiën,

F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.